

lægge det samme Forslag, som han havde stillet paa Finansloven Aaret forud, i særstilt Lovforslags Form. Altsaa, den højtærede Minister holdt fremdeles paa, at man skulde blive ved en Udvidelse af Stationen og ikke gaa til en Flytning. Smidlertid fastholdt dette Ting her, at man skulde gaa til Flytningen, altsaa anvende de Penge dertil, som hertil behøvedes flere, end der var foreslaaet af Indenrigsministeren. Sagen gik derpaa til Landstinget, men saa mødte Skuffelsen der i forstærket Grad, idet Landstinget end ikke vilde slutte sig til det, der var foreslaaet af Indenrigsministeren, men bød under det, idet det kun vilde gaa med til at yde 200,000 Kr. til Udvidelse. Sagen gik saa sin trælsomme Gang gennem Landstingets 3 Behandlinger, kom til eneste Behandling i begge Ting, Jellesudvalg og aller sidste Behandling og endte med, at hvert Ting stod paa sin Vedtagelse af to forskellige Forslag. Dermed endte denne Sag i Fjor, og nu foreligger den igen paa ny, altsaa tredje Gang, til Behandling i dette Ting og foreligger paa ny i den oprindelige Skikkelse, som vi saa den første Gang fra den højtærede Indenrigsministers Side. Men nu er det dog at haabe, at vi maa naa til en Afgørelse, og det er ogsaa at haabe, trods det, der skete i Fjor, skønt jeg ingen Data har at bygge dette Haab paa. Jeg har kun det at bygge paa, at Fornuften maa sejre, og jeg mener, at Fornuften byder, at vi maa skride til, hvad Folketinget her gentagne Gange med stor Styrke har fastholdt. Viborg Banegaard ligger meget uheldigt nede i et Hul i en Smøge, indeskemt mellem saa høje Bakker, at det har vist sig nødvendigt at foretage en Udvidelse af Stationen. Nu foreslaas, som jeg allerede tit har sagt, 350,000 Kr. anvendte til en ny Udvidelse, og de teknisk kyndige Mænd, som have haft med Sagen at gøre, have ikke kunnet eller turdet love for, at den vilde være tilstrækkelig for lang Tid. De have kun sagt, at den for længere Tid maaste vilde være tilfredsstillende, det er det højeste, der bydes os for disse 350,000 Kr.; men det kan jo ikke være fuldestgørende for os blot at vide os sikre for en noget længere Fremtid, især naar der, hvad vi have Grund til at vente og haabe og ønske, skal knyttes en ny Bane til Viborg Station, gaaende syd paa ad Herning eller Silkeborg. Saa vil det vise sig, at de Forhold, der allerede ere uheldige, ville yderligere forværres, og derfor er det ikke alene det, vi skulle se paa, at selve Stationsforholdene i og for sig blive heldige, men vi skulle ogsaa lægge Mærke til, at

man her staar overfor Spørgsmaalet om en fremtidig Udvidelse af Jærnbanenettet, for hvilket denne Sags Afgørelse har Betydning, idet vi, hvis vi nu skride til en Ordning af Viborg Banestations Forhold, der vanskeliggør Tilnytning af en ny Banestation, derved have forstærket Muligheden af at saa Viborg By og Banestation som et Knudepunkt for dette nye Jærnbaneanlæg. Jeg har tidligere fremhævet, og jeg gentager det igen, at dette jo har Interesse for den almindelige Trafik, men Stationens Flytning har ogsaa lokal Interesse og stor lokal Interesse, idet det nye Baneanlæg fra Viborg til Aalestrup derved forfortes meget betydeligt, saaledes at denne Egn, der lever under stærkt økonomisk Tryk alene derved, at den af Naturen er en fattig Egn, men ogsaa navnlig derved, at den har faaet dette Jærnbaneanlæg ordnet paa en for den i pekuniær Henseende uheldig Maade, denne Egn vil, ved at Stationen flyttes, faa en Lettelse, som den har fuldgjældigt Krav paa, derved at Banen betydelig forfortes; ja af Henhyn ogsaa til dette lokale Forhold, er det ønskeligt og forsvarligt at skride til Viborg Banestations Flytning. Jeg har kun villet berøre disse enkelte Ting, idet jeg i øvrigt skal henvise ærede Medlemmer, som ikke før have haft Lejlighed til at sætte sig ind i den Sag, eller som ikke særlig før have interesseret sig for den, til de Forholdinger der have været førte ved de paagældende Lejligheder, hvor denne Sag har ligget for. Jeg skal kun til Slutning saa sige, at vi dog maa komme til en Løsning af denne Sag i denne Samling. Det private Baneanlæg, Viborg—Aalestrup Banen, er allerede forsinket paa Grund af, at vi ikke her have kunnet komme til noget Resultat, og det vil jo blive forsinket Dag for Dag, indtil denne Løsning finder Sted. Men det er ikke alene dette private Baneanlæg, der vil lide derunder, men Hobro—Vøgstør Banen vil, saa vidt jeg ved, ogsaa lide under, at Viborg Banestations Forhold ikke endnu ere ordnede, idet denne Bane ikke bliver aabnet og heller ikke bør aabnes, inden Viborg—Aalestrup Banen, som skal have Tilnytning med Hobro—Vøgstør Banen ved Aalestrup, bliver aabnet for Driften. Disse to Baner bør aabnes samtidig, men for at det kunde ske, gælder det, at Viborg Banestations Forhold ordnes og det saa hurtigt som muligt. Nu kunde der være Spørgsmaal om, hvor hurtigt man for at saa denne Sag ordnet hurtigt muligt skulde opholde Sagen ved at lade den gaa til Udvalg. Jeg tror, det er nødvendigt at saa den til Udvalg, men jeg haaber, at den velvillige Stemning,